
Kurpiewskie-Miezejewo, st. 1, gm. Lelis, woj. mazowieckie, AZP 37-72/29

Informator Archeologiczny : badania 33, 49

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kraków-Kurdwanów, st. 11, gm. Kraków-Podgórze, woj. małopolskie, AZP 103-56/53 – patrz: paleolit

Kraków-Kurdwanów, st. 12, gm. Kraków-Podgórze, woj. małopolskie, AZP 104-56/9 – patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu

KURPIEWSKIE-MIEŻEJEWO, st. 1, gm. Lelis, woj. mazowieckie, AZP 37-72/29

- cmentarzysko ciałopalne, jamowe kultury trzcinieckiej (wczesna epoka brązu)

Stacjonarne badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od 2 do 31 sierpnia przez Ewę Kawalek (autorka sprawozdania, Muzeum Kultury Kurpiowskiej w Ostrołęce). Finansowane przez Muzeum Kultury Kurpiowskiej w Ostrołęce. Przebadano powierzchnię 2 arów.

Stanowisko o 124-arowej powierzchni zalegania materiału zabytkowego obejmuje kulminację tarasowatego, piaszczystego wyniesienia starorzecza Narwi, w jej dolinie. W badanych wykopach (I i II) natrafiono na warstwę kulturową o zmiennej miąższości, w zależności od umiejscowienia względem kulminacji wzniesienia 10-50 cm, w postaci ciemnoszarobrazowawej ziemi przemieszanej z popiołem, drobnymi węglami drzew i drobkami przepalonych kości.

W warstwie tej, w wykopie I, zlokalizowano obiekty kulturowe i kultowe w postaci domu „po-grzebowego” o konstrukcji słupowej z zadaszeniem w centralnej części z belek drewnianych i przy-mocowanych do nich od spodu „desek”, z jamami posłupowymi wewnątrz obiektu (może mary), z bardzo licznymi fragmentami ceramiki i wyrobami krzemiennymi we wnętrzu i na obrzeżu, ze śla-dem ochry wewnątrz i kamieniem ze śladem bryzowej patyny. W tej warstwie znajdowały się jamki o wypełnieniu w postaci ciemnoszarej ziemi, czasami z wyraźnym popiołem i węglami drzewnymi – na południe i południowy zachód od w/w obiektu. Na północ i północny zachód od niego i jedno-cześnie od występowania warstwy kulturowej natrafiono na groby jamowe z wypełniskiem w postaci smolistej, czarnej ziemi z węgielkami drzewnymi i drobnymi, przepalonymi kośćmi. Na powierzchni wykopu rozrzucone były fragmenty ceramiki, z intencjonalnie potłuczonych naczyń, i wyroby krze-mienne, których znaczna większość zalegała w południowo-wschodniej, południowej i południo-wo-zachodniej części wykopu. O ile materiał ceramiczny w pełni reprezentuje kulturę trzciniecką, tak wśród narzędzi krzemiennych zdecydowanie przeważają narzędzia o funkcjach mezolitycznych, wyrabiane na półsurowcu wiórowym, formowane drobnym, przykrawędnym retuszem półstromym. Jednakże stanowisko, jak do tej pory, posiada niezakłóconą stratygrafię i czystość kulturową materia-łu zabytkowego, co pozwala inaczej spojrzeć na obecność w/w narzędzi krzemiennych.

W wykopie II układ warstw jest nieco odmienny niż w wykopie I. Tutaj pod warstwą leśnego humusu zalega warstwa wmywania (której brak w wykopie I), a pod nią dopiero warstwa kulturowa o cechach identycznych jak w wykopie I. Osiągnięto tutaj strop tej warstwy i dalej już prac nie pro-wadzono. Zabezpieczono powierzchnie wykopów słomą i zasypano ziemią.

Materiały są przechowywane w Muzeum Kultury Kurpiowskiej w Ostrołęce.

Wyniki badań opublikowane w „Zeszytach Naukowych Ostrowskiego Towarzystwa Naukowego”.

Badania będą kontynuowane.

MILEJOWICE, st. 19, gm. Żórawina, woj. dolnośląskie, AZP 83-29/141

- cmentarzysko kultury unietyckiej (wczesna epoka brązu)
- osada kultury łużyckiej – okres halsztacki (wczesna epoka żelaza)

Badania prowadził mgr Jarosław Kopiasz pod merytorycznym kierunkiem prof. dr. hab. Bogu-sława Gedigi (Instytut Archeologii i Etnologii PAN, Oddział Wrocław). Prace finansowała Agencja Budowy i Eksploatacji Autostrad.